

Kun la suno mi leviĝas

(originale verkita en Esperanto)

1. Kun la su-no mi le - vi-ĝas,
Post ves-pe-ra sun - sub - i - ro
so - ras sa - me al ze - nit'.
min a - ten - das nok - ta lit'.
Di - o be-nu mi - an ta-gon.
Kaj mi - a ta-go be - nu Lin.

2. Libervole aŭ dungite,
ĉu el dev', ĉu el pasi'.
por komuna bon' aŭ propra
agas, verkas, kreas mi.
! : Dio benu miajn farojn.
Kaj miaj faroj benu Lin. : !

3. En printempo mi ekfloras,
staras dum somer' en fort',
en aŭtun' mi frukton donas
ĝis en vintro venos mort'.
! : Dio benu mian vivon.
Kaj mia vivo benu Lin. : !